

Рассмотрены почвенные аспекты нормативно-методических основ выполнения землеустроительных работ относительно проектов землеустройства, которые обеспечивают упорядочение угодий и эколого-экономическое обоснование севооборотов.

Ключевые слова: природно-сельскохозяйственное районирование территории, агро-экологическая пригодность земель, оптимизация использования земель.

Considered soil regulatory aspects and methodological foundations Survey works concerning land management projects that provide ordering land and ecological and economic assessment of crop rotation.

Keywords: natural and agricultural zoning, agro-ecological suitability of land, land use optimization.

УДК 351.711:332.33

УСТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗРАХУНОК МЕЖ ЗОН САНІТАРНОЇ ОХОРОНИ НАВКОЛО ДЖЕРЕЛ ВОДОПОСТАЧАННЯ

ПЕРЕСОЛЯК В.Ю.,

кандидат наук з державного управління

ПЕРЕСОЛЯК Р.В.,

викладач

ДВНЗ “Ужгородський національний університет”

Розглянуто особливості встановлення, правовий режим і методику розрахунку меж зон санітарної охорони водозаборів. Запропоновано на основі цієї методики розробляти проекти землеустрою щодо обмежень та обтяжень зон санітарної охорони водозаборів із подальшою реєстрацією їх у базі даних Державного земельного кадастру (ДЗК). Це дасть змогу сформувати правові й соціально-екологічні чинники управління земельними ресурсами в зонах санітарної охорони органами державного управління та органами місцевого самоврядування.

Ключові слова: зона санітарної охорони, водозабори, проекти землеустрою, обмеження та обтяження, методика розрахунку.

Постановка проблеми. З реформуванням земельних відносин у сучасному українському суспільстві й динамічним розвитком земельного, містобудівного, водного та інших законодавств виникає актуальна проблема з установленням меж в натурі зон санітарної охорони навколо водозаборів і внесення відповідних показників у базу даних Державного земельного кадастру. Формування зон санітарної охорони навколо джерел водопостачання передбачає розроблення проектів землеустрою щодо їх установлення згідно з відповідними нормативними документами. З метою охорони водозаборів створюють зони санітарної охорони (ЗСО) для забезпечення особливого режиму охорони від забруднення джерел водопостачання та водогонів, а також територій, на яких вони розташовані.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. У вітчизняній науковій літературі досить активно обговорюється питання щодо встановлення зон

санітарної охорони навколо водозаборів. Окремі аспекти питання правового забезпечення екологічної безпеки джерел водопостачання були предметом досліджень таких відомих науковців, як В.І.Андрейцев, Г.І.Балюк, А.П.Гетьман, М.В.Краснова, Т.О.Коваленко, Т.Г.Ковальчук, Н.Р.Малишева, Е.В.Позняк, М.О.Фролов, М.В.Шульга та ін.

Чіткі розміри й правовий режим використання землекористувань і землеволодінь у нормативних документах відображені лише для першої зони санітарної охорони. Разом із тим нині як в законодавстві, так і у вітчизняній науці відсутні чіткий розрахунок та встановлення меж другої й третьої зон санітарної охорони навколо джерел водопостачання, хоча вони найбільше впливають на режим використання землекористувань та землеволодінь, які знаходяться в їхніх межах. Запропонована методика розрахунку другої й третьої ЗСО та розроблення проектів землеустрою щодо їх установаження дасть можливість повноцінно управляти земельними ресурсами органам державного управління та органам місцевого самоврядування.

Водночас питання, як удосконалити управління земельними ресурсами зон санітарної охорони навколо джерел водопостачання, потребує подальшого дослідження, особливо стосовно використання й охорони земель в аспекті динамічного розвитку ринку земель у нашій країні.

Мета статті — систематизувати проблеми щодо встановлення меж зон санітарної охорони для забезпечення режиму охорони від забруднення джерел водопостачання та водогонів, розробити методику розрахунку меж поясів ЗСО. На її основі складати проекти землеустрою щодо встановлення зон санітарної охорони і вносити інформацію в базу даних Державного земельного кадастру для ефективного управління земельними ресурсами.

Виклад основного матеріалу. З метою забезпечення охорони водних об'єктів у районах забору води для централізованого водопостачання населення, лікувальних та оздоровчих потреб установажують зони санітарної охорони. ЗСО водних об'єктів створюють на всіх господарсько-питних водопроводах незалежно від їхнього підпорядкування або типу джерела водопостачання. Режим зон санітарної охорони встановлюють згідно з відповідними нормативними і законодавчими документами.

Відповідно до статті 113 Земельного кодексу України зони санітарної охорони створюються навколо об'єктів, де є підземні та відкриті джерела водопостачання, водозабірні й водоочисні споруди, водоводи, об'єкти оздоровчого призначення та інші, для їх санітарно-епідеміологічної захищеності.

У межах зон санітарної охорони забороняється діяльність, яка може призвести до завдання шкоди підземним та відкритим джерелам водопостачання, водозабірним і водоочисним спорудам, водоводам, об'єктам оздоровчого призначення, навколо яких вони створені.

Правовий режим земель зон санітарної охорони визначається законодавством України [6].

Зона санітарної охорони водозабору складається з трьох поясів. Перший — пояс суворого режиму, він встановлюється на відстані не менше 30 м від водозабірної споруди при використанні напірних водоносних горизонтів і не менше 50 м при експлуатації ґрунтових. Другий пояс обмежень призначений для захисту водоносних горизонтів від мікробного забруднення й третій — від хімічного забруднення. Залежно від ступеня захищеності джерела водопостачання і ризику мікробного й хімічного забруднення, особливостей санітарних, гідрогеологічних і гідрологічних умов, а також від характеру забруднювальних речовин установажують межі ЗСО та їхніх окремих поясів.

1. Методика розрахунку зон санітарної охорони водозабірних споруд

Оскільки другий пояс знаходиться в межах третього, він слугує також і для захисту від хімічного забруднення. Межі таких поясів установлюють шляхом гідродинамічного розрахунку. При цьому межами поясів є ізохрони, тобто лінії чи сукупності точок, з яких забруднені води досягають водозабору за певний розрахунковий період часу. Різниця в розрахунку другого й третього поясів полягає у величині цього розрахункового періоду часу [4]. Розміри другого поясу визначають, виходячи з умов, що, якщо за його межами через зону аерації або безпосередньо до водоносного горизонту надходить мікробне забруднення, воно не досягає водозабірної споруди. Вказана умова виконується в тих випадках, коли час руху води від межі другого поясу до водозабірної споруди перевищуватиме час виживання патогенних мікроорганізмів (табл. 1).

1. Час (T) виживання патогенних мікроорганізмів залежно від гідрогеологічних умов

Гідрогеологічні умови	T , діб	
	У межах I, II архітектурно-будівельних кліматичних районів (поясів)	У межах III, IV архітектурно-будівельних кліматичних районів (поясів)
1. Грунтові води:		
а) за наявності гідравлічного зв'язку з водоймою	400	400
б) за відсутності цього зв'язку	400	200
2. Міжпластові води:		
а) за наявності гідравлічного зв'язку з водоймою	200	200
б) за відсутності цього зв'язку	200	100

В основу пропонованого архітектурно-будівельного кліматичного районування території України покладено фізико-географічне районування України згідно з [9], яке було уточнене фахівцями УкрНДГМІ за кліматичними даними, розрахованими на основі інформації метеорологічних спостережень 53 метеорологічних станцій за період із 1961 по 2005 рік, і за методологію будівельного районування території СРСР [1]. Показники та схему архітектурно-будівельних кліматичних районів і підрайонів (поясів) України, затверджені Державним комітетом із будівництва, наведено у таблиці 2 [9] та на рисунку 1 [1].

2. Кліматологічні показники архітектурно-будівельних кліматичних районів і підрайонів

Кліматичний район, підрайон	Температура повітря, град.				Кількість опадів за рік, мм	Відносна вологість у липні, %	Швидкість вітру в січні, м/с
	середня за		абсолютна				
	січень	липень	мінімальна	максимальна			
I	Від -5 до -8	Від 18 до 20	Від -37 до -40	Від 37 до 40	Від 550 до 700	Від 65 до 75	Від 3 до 4
II	Від -2 до -6	Від 21 до 23	Від -32 до -42	Від 39 до 41	Від 400 до 500	Менше 65	Від 4 до 6

Продовження табл. 2

Кліматичний район, підрайон		Температура повітря, град.				Кількість опадів за рік, мм	Відносна вологість у липні, %	Швидкість вітру в січні, м/с
		середня за		абсолютна				
		січень	липень	мінімальна	максимальна			
III	IIIА	-7	14	-38	35	1600	Від 77 до 81	3
	IIIБ	-4	19	-32	39	1000	Понад 70	3
IV		3	23	-20	39	600	Менше 60	4—5
V		-4	16	-27	32	1060	70	4—5

СХЕМА
архітектурно-будівельних кліматичних районів і підрайонів України

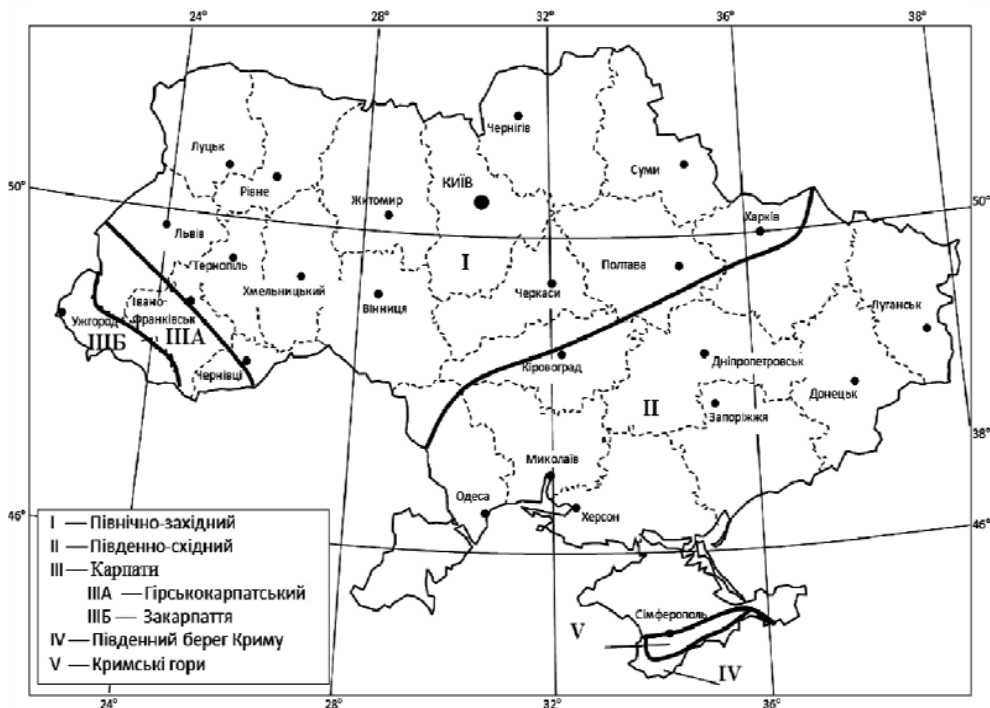

Рис. 1. Архітектурно-будівельне кліматичне районування території України

Межу третього поясу визначають, виходячи з таких умов: якщо за його межами у водоносний пласт надійдуть забруднювальні речовини, вони або не досягнуть водозабірної споруди, або досягнуть її не раніше розрахункового часу, який має становити (чи перевищувати) час експлуатації водозабору, що, як правило, приймають 25 років ($\sim 10^4$ діб). Залежно від конкретних гідрогеологічних умов і наявності вихідної інформації розрахунок третього поясу ЗСО можна здійснювати графічним, графоаналітичним, аналітичним методами й методом математичного моделювання [5].

1.1. Розрахунок часу вертикального проникнення забруднених вод

При розрахунку другого поясу ЗСО необхідно брати до уваги час інфільтрації забруднених вод, якщо ЗСО визначають для першого або другого водоносного горизонту, тобто таких, що залягають на невеликій глибині. Повний час, який необхідно враховувати, включає час інфільтрації та час, за який забруднювальні речовини досягнуть водозабору, якщо рухаються в горизонтальному напрямку:

$$T = t_{\text{верт}} + t_{\text{гориз}}$$

Для ґрунтових вод час вертикального проникнення забруднених вод із поверхні землі через зону аерації завтовшки m з коефіцієнтом фільтрації K й ефективною пористістю n визначають за формулами:

$$t \approx \frac{m \cdot n}{\sqrt[3]{W^2 \cdot K}}$$

при незначних величинах інфільтрації ($W < K$) і

$$t \approx \frac{m \cdot n}{K}$$

при просочуванні з повним насиченням порід (інтенсивна інфільтрація, витоки) ($W > K$),

де W — питома витрата води, що фільтрується, яка дорівнює відношенню величини витрати до площі ділянки ($W = s/f$, м/добу).

При проектуванні ЗСО для міжпластових водоносних горизонтів враховують час міграції через шари слабопроникних порід, що розділяють, наприклад, забруднені ґрунтові води й міжпластовий водоносний горизонт, який експлуатується:

$$t = \frac{n \cdot m^2}{K \cdot \Delta H},$$

де n — активна пористість водонасичених порід, частки од.;

m — товщина слабопроникних порід, м;

K — коефіцієнт фільтрації відмін гірських порід, м/добу;

ΔH — різниця рівня ґрунтових вод і п'езометричного рівня напірних вод в абсолютних позначках, м.

Орієнтовні характеристики коефіцієнтів фільтрації основних відмін гірських порід та орієнтовні значення активної пористості водонасичених порід наведено у таблицях 3, 4.

3. Орієнтовні характеристики коефіцієнтів фільтрації ($K_{\text{ф}}$) основних відмін гірських порід, %

Порода	Коефіцієнт фільтрації ($K_{\text{ф}}$), м/добу	Порода	Коефіцієнт фільтрації ($K_{\text{ф}}$), м/добу
Глини	0,001—0,01	Пісок:	
Суглинки	0,01—0,1	дрібнозернистий	1—5
Супіски	0,1—0,5	середньозернистий	5—15
Пісок глинястий	0,5—1,0	крупнозернистий	15—50
		Пісок із галькою	50—100
		Галечники	100—200

Примітка. У разі відсутності характеристик конкретного коефіцієнта фільтрації для розрахунків беруть середні значення наведених інтервалів [2].

4. Орієнтовні значення активної пористості водонасичених порід (n)

Порода	Активна пористість, частки од.
Гравелисто-галькові відклади	0,28—0,30
Піски:	
крупнозернисті	0,24—0,26
різнозернисті	0,20—0,24
дрібнозернисті	0,18—0,22
тонкозернисті	0,15—0,19
пиливаті та глинисті	0,05—0,15
Супіски	0,08—0,10
Суглинки	0,05—0,08
Тріщинуваті породи (крейда, вапняк, пісковик)	0,04—0,08

Примітка. У разі відсутності характеристик конкретної водонасиченої породи для розрахунків беруть середні значення наведених інтервалів [7].

Як правило, час вертикального проникнення враховують при розрахунку другого поясу ЗСО, якщо водоносний горизонт, який експлуатують, є незахищеним або слабозахищеним. Якщо час вертикального проникнення забруднених вод значно більший, ніж час виживання патогенних мікроорганізмів, другий пояс окремо не розраховують і встановлюють у межах першого.

1.2. Розрахунок ЗСО для ізолюваного, необмеженого пласта без урахування руху підземних вод

Розглянемо спрощені умови залягання водонасного горизонту, який експлуатують. Припустимо, що природний потік підземних вод у пласті відсутній, пласт надійно ізолюваний водотривкими шарами, має постійну товщину й необмежений у горизонтальному напрямку. В такому разі зона захоплення підземних вод навколо свердловинного водозбору набуде форми циліндра, а на плані пояси ЗСО матимуть форму кола (рис. 2). Радіус кола можна визначити, виходячи з умов, що у відповідному циліндричному елементі пласта має бути повний об'єм води, яку витягують водозбором за розрахунковий період часу t :

$$V = Q \cdot t.$$

З іншого боку необхідний об'єм пустот водовмісних порід у даному елементі пласта повинен становити:

$$V = \pi R^2 \cdot m \cdot n.$$

Відповідно шуканий радіус циліндричного елемента буде:

$$R = \sqrt{\frac{Q \cdot t}{\pi \cdot n \cdot m}},$$

де Q — дебіт свердловини, м³/добу;

t — розрахунковий час, необхідний для обґрунтування меж поясу, діб;

n — активна пористість порід водонасного горизонту, частки од.;

m — товщина водонасного горизонту, м.

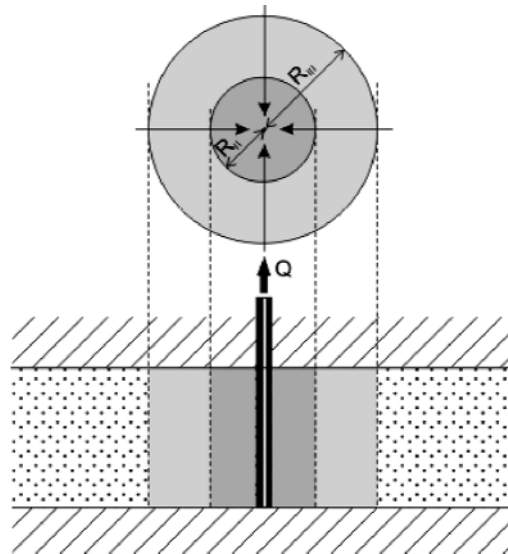

Рис. 2. Зона захоплення свердловинного водозбору без урахування руху підземних вод

1.3. Розрахунок ЗСО для ізолюваного, необмеженого пласта з урахуванням руху підземних вод

При врахуванні руху підземних вод зона захоплення набуває форми еліпсоїда, витягнутого вгору за потоком (рис. 3), оскільки тут складаються градієнти природного потоку підземних вод і депресійної воронки. При цьому вся зона фільтрації в горизонті, який експлуатують, розбивається на такі елементи:

зона живлення водозбору, що обмежена нейтральною лінією току (1) з водорозподільною точкою N , яка видалена на відстань X_B по осі X від водозбору. Частилки води, що знаходяться за нейтральною лінією, не зможуть потрапити до водозбору;

зона захоплення, яка формується за час роботи водозбору (2). Всі частки води всередині цієї зони до кінця розрахункового періоду часу надійдуть до водозбору.

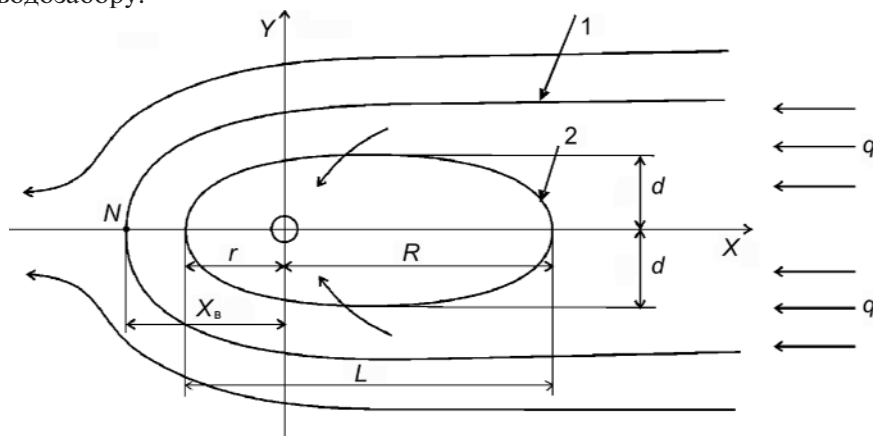

Рис. 3. Схема зони санітарної охорони водозбору

Розрахунок другого й третього поясів ЗСО зводиться до визначення радіусів r , R та напівширини d одержаних еліпсів.

Алгоритм розрахунку:

1. Обчислюють відстань X_b по осі X від водозабору до водорозподільної точки N , що знаходиться на нейтральній лінії току:

$$X_b = \frac{Q}{2\pi q}; \quad q = K \cdot i \cdot m,$$

де Q — дебіт свердловини, м³/добу;

q — питома витрата потоку підземних вод, м³/добу;

K — коефіцієнт фільтрації водоносного горизонту, м/добу;

i — схил потоку підземних вод, частки од.;

m — товщина водоносного горизонту, м.

2. Визначають розрахунковий параметр \bar{T} :

$$\bar{T} = \frac{q \cdot t}{X_b \cdot m \cdot n},$$

де t — час, необхідний для обґрунтування меж поясу, діб.

Залежно від одержаного параметра \bar{T} за графіком (рис. 4) визначають розрахункові радіуси \bar{r} і \bar{R} . За умови $\bar{T} > 8$ величину \bar{r} приймають за 1, а \bar{R} приблизно можна прийняти рівним $\bar{T} + 3$.

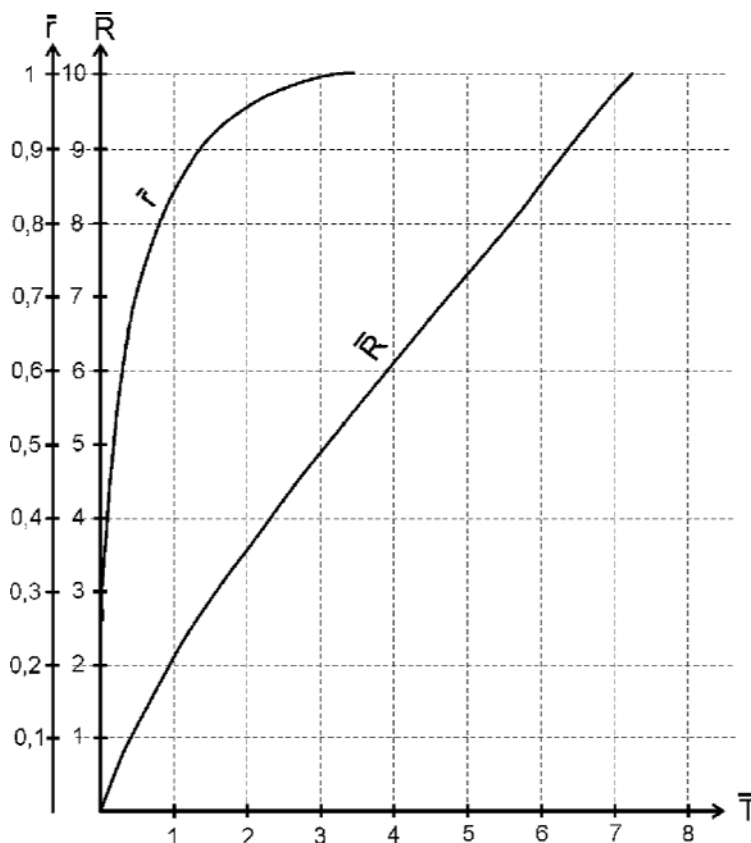

Рис. 4. Графік для визначення довжини зони санітарної охорони [8]

3. Розраховують радіуси й довжину поясу ЗСО, використовуючи такі відношення:

$$R = \bar{R} \cdot X_b; \quad r = \bar{r} \cdot X_b; \quad L = R + r,$$

де r — довжина поясу вниз за потоком, м;

R — довжина поясу вгору за потоком, м.

Напівширину одержаного поясу можна розрахувати за формулою:

$$d = \frac{2tQ}{\pi mnL},$$

де L — довжина поясу, м.

На місцевості пояс ЗСО встановлюють у вигляді прямокутника, в який уписаний розрахований еліпс.

Розроблення проектів щодо встановлення зон санітарної охорони зумовлено необхідністю обґрунтування оптимізації використання та охорони земель, відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання негативному впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище і ліквідації його, збереження природних ресурсів та еколандшафтів із метою оптимізації поєднання функціонування й перспективи розвитку землекористувань.

Загальною рисою зон санітарної охорони є встановлення дуже суворих обмежень, покликаних повністю виключити ймовірність забруднення джерел водопостачання або курортних місцевостей.

У статті 44 Водного кодексу України одним з обов'язків водокористувачів визначено утримання в належному стані зони санітарної охорони джерел питного та господарсько-побутового водопостачання, прибережні захисні смуги, смуги відведення, берегові смуги водних шляхів, очисні та інші водогосподарські споруди і технічні пристрої.

Відповідно до статті 93 Водного кодексу України та Постанови Кабінету Міністрів України “Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів” від 18.12.1998 року для підземних джерел водопостачання в межах другої й третьої зон санітарної охорони:

1) здійснюється:

регулювання відведення територій під забудову населених пунктів, спорудження лікувально-профілактичних та оздоровчих закладів промислових і сільськогосподарських об'єктів, а також внесення можливих змін у технологію виробництва промислових підприємств, пов'язаного з ризиком забруднення підземних вод стічними водами;

благоустрій промислових і сільськогосподарських об'єктів, населених пунктів та окремих будівель, їхнє централізоване водопостачання, каналізування, відведення забруднених поверхневих вод тощо;

виявлення, тампонування (або відновлення) всіх старих, недіючих, дефектних чи неправильно експлуатованих свердловин і шахтних колодязів, які створюють небезпеку забруднення використовуваного водоносного горизонту;

регулювання будівництва нових свердловин;

2) забороняється:

забруднення територій покидьками, сміттям, гноєм, відходами промислового виробництва та іншими відходами;

розміщення складів паливно-мастильних матеріалів, пестицидів і мінеральних добрив, накопичувачів, шламосховищ та інших об'єктів, які створюють небезпеку хімічного забруднення джерел водопостачання;

розміщення кладовищ, скотомогильників, полів асенізації, наземних полів фільтрації, гноєсховищ, силосних траншей, тваринницьких і птахівничих підприємств та інших сільськогосподарських об'єктів, що створюють небезпеку мікробного забруднення джерел водопостачання;

зберігання й застосування мінеральних добрив і пестицидів;

закачування відпрацьованих (зворотних) вод у підземні горизонти, підземне складування твердих відходів та розробка надр землі;

проведення головної рубки лісу [3, 10].

Землеволодіння й землекористування, які потрапляють у зони санітарної охорони, мають обмеження та обтяження щодо їх використання згідно з Водним кодексом України і Законом України “Про питну воду та питне водопостачання”.

Висновки. На нашу думку, наведена методика уніфікує розрахунок і встановлення меж зон санітарної охорони навколо джерел водопостачання. На її основі можна розробляти проекти землеустрою щодо встановлення зон санітарної охорони та технічну документацію із землеустрою стосовно встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту, і після їх затвердження дані вносити в базу земельного кадастру, що спростить видачу дозволів на спеціалізоване водокористування. Земельні ділянки, на які поширюються обмеження та обтяження у межах зон санітарної охорони використання, потребують внесення в базу даних Державного земельного кадастру з укладанням договорів сервітуту із землевласниками та землекористувачами. Необхідно визнати, що на нинішній час фактично не встановлювалися ЗСО відповідно до Закону України “Про землеустрій”.

Вважаємо за необхідне об'єднати запропоновану методику розрахунку зон санітарної охорони навколо джерел водопостачання із земельним законодавством України, що прискорить та спростить виготовлення земельнопорядкової документації щодо встановлення зон санітарної охорони.

Крім одержання дозволів на відповідні види природокористування, підприємство питного водопостачання повинне мати ліцензію на здійснення діяльності з централізованого водопостачання й водовідведення тільки після встановлення санітарних зон охорони на основі проекту землеустрою і внесення їхніх даних у базу Державного земельного кадастру. Це дасть можливість державним органам управління та органам місцевого самоврядування оперативніше й раціональніше управляти земельними ресурсами в сфері земельних відносин.

Список літератури

1. Архитектурная физика : учеб. для вузов : спец. “Архитектура” / [В.К.Лицкевич, Л.И.Макриненко, И.В.Мигалина и др.] ; под ред. Н.В.Оболенского. — М. : Стройиздат, 1988. — 448 с.

2. *Басманов Є.І.* Загальна гідрологія : конспект лекцій. — Х., 2004 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : www.Basmanov.sky.net.ua.

3. Водний Кодекс України : прийнятий 6 червня 1995 року № 213/95 ВР [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80>.

4. Державні санітарні правила і норми України “Вода питна. Гігієнічні вимоги до якості води централізованого господарсько-питного водопостачання”, затверджені наказом МОЗ України від 23 грудня 1996 року № 383.

5. Закон України “Про питну воду та питне водопостачання” : прийнятий 1 січня 2005 року № 2918-III [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2196-15>.

6. Земельний Кодекс України : прийнятий 25 жовтня 2001 року № 2768-III [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.

7. Методика оцінки збитків від наслідків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру : затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 175 III [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/175-2002-%D0%BF/page>.

8. Методичні вказівки до виконання розрахунково-графічної роботи з дисципліни “Інженерна літоекологія міст” (для студентів 5-го курсу денної й 6-го курсу заочної форм навчання: спец. 7.070801 — “Екологія та охорона навколишнього середовища”) / укл. : В.В.Яковлев, Д.В.Дядін. — Х. : ХНАМГ, 2007. — 12 с.

9. Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень : ДБН 360-92**. [Чинні від 1992-01-01] / Мінбудархітектури України. — К. : Укрархбудінформ, 1993. — 108 с. — (Державні будівельні норми України).

10. Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 грудня 1998 року № 2024 III [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://budstandart.ua/read/document_body/id/3.

Рассмотрены особенности установления, правовой режим и методика расчета пределов зон санитарной охраны водозаборов. Предложено на основе этой методики разрабатывать проекты землеустройства относительно ограниченной и обремененной зон санитарной охраны водозаборов с дальнейшей регистрацией их в базе данных Государственного земельного кадастра (ГЗК). Это даст возможность сформировать правовые и социально-экологические факторы управления земельными ресурсами в зонах санитарной охраны органами государственного управления и органами местного самоуправления.

Ключевые слова: зона санитарной охраны, водозаборы, проекты землеустройства, ограничения и обременения, методика расчета.

The features of establishment, are considered legal mode and methodology of calculation of limits of zones of sanitary guard of water intakes. It offers on the basis of methodology to develop the projects of organization of the use of land in relation to limitations and burdens of zones of sanitary guard of water intakes with further registration them in the database of the State landed cadastre(ДЗК), that will allow to form legal and socially are ecological factors of management the landed resources in the zones of sanitary guard by the organs of local self-government and organs of state administration.

Keywords: a zone of sanitary guard, is water intakes, projects of organization, of the use of land of limitation and burden, methodology of calculation.